

Rameau-feestje in St. Jabik

Recensie

🔗 Dingeman van Wijnen

Als de naam van de componist Rameau valt begint het in mijn hoofd meteen te dansen. Daaraan heeft wijlen Frans Brügger met name bijgedragen, met zijn magnifieke cd-opnamen. Dus aan het begin van het Rameau-concert in het Peter de Grote Festival, vrijdagavond in een volle Groote Kerk in Sint Jacobiparochie, zat ik op het puntje van mijn stoel: welke van die heerlijke melodieën komt er.

En als de musici dan inzetten en het is iets totaal onbekends, en net zo heerlijk als al die andere heerlijke Rameau-stukken – dan is meteen duidelijk dat het een mooie avond gaat worden. En dat werd het. Met pure uitbundigheid, pure sfeer, en met een groep musici die er minstens zozeer van genoten als wij in de zaal.

Jean-Philippe Rameau werd in 1683 in Dijon geboren. Al in 1706 vertrok hij voor een tijdje naar Parijs. Na opnieuw een periode in Dijon en andere steden in het zuiden vertrok hij in 1722 definitief naar de hoofdstad en daar groeide hij uit tot één van Frankrijks meest invloedrijke componisten. Hij schreef zo'n 35 opera's en het is dus geen wonder dat het en-

semble de avond met gemak kon vullen met een grote verscheidenheid aan stukken die geheel onbekend voorkwamen, naast enkele meer bekende.

Het ensemble bestond uit een aantal strijkers en houtblazers die elkaar geregeld afwisselden, soms zeer fraai elkaar verdubbelden (magnifiek hoe de violone en de fagot soms als één stem klonken en hun melodieën onder de hogere stemmen door schoven), soms elkaar de bal toespeelden zoals de piccolo en de sopranoblokfluit, dan weer als voltallig ensemble er tegenaan gingen.

Het meest intrigerende was de waterstroom naboots machine

Rameau maakte vaak gebruik van volksmuziek en dat was meer dan eens goed te horen. Ook wierp hij als componist een veelheid aan middelen in de strijd om de gebeurtenissen in een opera te illustreren.

Op dat punt kon slagwerker Simon Haakmeester zich tijdens het concert helemaal uitleven, al moest hij voor het bedienen van de windmachine tijdens een stormachtige scène assistentie krijgen van hoboïst Daniel Lanthier. Het meest intrigerend was de waterstroomnabootsmachine: met twee handen putte Haakmeester bekertjes water uit een bak die hij om beurten vanuit de hoogte er weer in liet leegstromen.

En met al die toeters en bellen, al dat ongebreidelde enthousiasme, al die veelkleurigheid, werden dan de beide stukken voor soloclavecimbel zowaar nog de hoogtepunten van het concert. Alsof je een zaal in een barokpaleis binnenstapte, waar iemand in een verre hoek zijn diepste gevoelens neerlegde in de ruisende snaren van dat fraaiste aller instrumenten. Hulde!

🔗 Peter de Grote Festival, ensemble o.l.v. Johan Hofmann met werken van Jean-Philippe Rameau in St. Jacobiparochie. Belangstelling: ca. 140 personen